

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

กฤตวรรณ สาหร่าย*

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นคุณธรรมจริยธรรมโดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 158 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา คือ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ Crosstabs ในการคำนวณหาความถี่แบบแจกแจง 2 ทาง และใช้ Chi-Squareหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา ผลการศึกษา มีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 84.8) อายุเฉลี่ย 20.29 ปี บุคคลที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา คือ บิดามารดา (ร้อยละ 93.0) ปัญหาการเรียนพบมากที่สุด คือ ไม่รู้จะเริ่มจากอะไร (ร้อยละ 41.8) และไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอ (ร้อยละ 36.1) ความต้องการด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือ เทคนิคการปฏิบัติงานต่าง ๆ ผลการเรียนส่วนใหญ่ได้เกรดเฉลี่ย 2.01-3.00 มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน (ร้อยละ 64.6) และเคยมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ (ร้อยละ 35.4) การประเมินคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.94 (คะแนนเต็ม 4) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ พบว่าพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมความซื่อสัตย์, ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

* อาจารย์ประจำ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเฉลิมพระเกียรติ
การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Factors Related to Honesty Behavior of Student in the second year of Social Work and Social Welfare Faculty, Huachiew Chalermprakiet University

Kittawan Sarai

Abstract

The research on Factors Related to Honesty Behavior of Student in the second year of Social Work and Social Welfare Faculty, Huachiew Chalermprakiet University is the Survey Research. The objectives are to study the honesty behavior and factors related to honesty behavior of students to guide the development of learning and teaching that focuses on ethics. Questionnaire is employed to survey 158 sample. Descriptive statistic includes percentage, mean, standard deviation are used to describe the basic data of samples. Crosstab and Chi-Square are used to analyze the relationship of honesty and behavior. The results are as follows:

Most sample group is female (84.8%), average age is 20.29 years. The person who support education are parents (93.0%). Most common problem was learning, not knowing where to start from (41.8%) and not having enough knowledge and understanding (36.1%). Most students got GPA 2.01-3.00, 64.6% were honest in class and 35.4% were unfaithful. The overall assessment of morality and ethics in honesty was at high level, averaging 2.94 (full score 4). The factors related to honesty behavior is the dishonesty behavior in the class related to the honest behavior of the students with statistical significance at the level of .05

Keywords: Honesty Behavior, Related Factors

บทนำ

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงมีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงมีสติปัญญาที่รอบรู้และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรมจริยธรรมมีความเพียรมีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555) แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันวิกฤตปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นความเสี่ยงมีความถื่นในการใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหามากขึ้นทั้งปัญหาในระดับครอบครัวและปัญหาความคิดเห็นแตกต่างทางการเมือง นอกจากนี้กระแสวัฒนธรรมเสมือนจริงที่แพร่เข้ามาผ่านโลกโซเชียลมีเดียมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและวิจารณ์ญาณในการเลือกรับ-ปรับ-ใช้วัฒนธรรมส่งผลให้ค่านิยมไทยมีการปรับเปลี่ยนไปตามวัฒนธรรมที่รับมา เด็กและเยาวชนที่ยังไม่มีภูมิคุ้มกันที่ดีพอหรือขาดการใช้วิจารณ์ญาณกลั่นกรองจะเสี่ยงต่อการรับวัฒนธรรมที่ไม่ดีงามมาใช้โดยง่าย มีการใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมเสมือนจริงในเชิงของการสร้างปัญหามากกว่าเชิงสร้างสรรค์ ทำให้ความสัมพันธ์กับคนรอบข้างลดลงสร้างพื้นที่ส่วนตัวมากขึ้นนำไปสู่ความแตกแยกในครอบครัว การมีส่วนร่วมในสังคมลดลงและเกิดความเสื่อมถอยทางคุณธรรมและจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2555) นายแพทย์ประเวศ วะสี ได้กล่าวว่า จริยธรรม คือ การสะท้อนคุณธรรมที่เกี่ยวข้องกับ

ความถูกต้อง ดีงาม การรับผิดชอบชั่วดี ออกมาเป็นระบบกฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานความประพฤติที่สังคมกำหนดเพื่อแยกความประพฤติหรือพฤติกรรมที่สมาชิกปฏิบัติว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ดีงามสมควรปฏิบัติ และสิ่งใดไม่สมควร (ถวิลวดี บุรีกุล และคณะ, 2554) ความซื่อสัตย์เป็นหนึ่งในคุณธรรมพื้นฐานซึ่งแสดงออกมาเป็นจริยธรรมและถ่ายทอดสู่พฤติกรรมทั้งกาย วาจา ใจ อย่างเหมาะสมถูกต้องตรงต่อความจริงทั้งต่อตนเองและองค์กรที่สังกัด (ชุตติยา กรรณสูตรและคณะ, 2548) การพัฒนาความซื่อสัตย์จึงเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การมีคุณธรรมจริยธรรมอันดีของคนในสังคม นางลักขณ์ วิรัชชัย, ศจีมาจ ฦ วิเชียร และพิศสมัย อรทัย (2551) ได้กล่าวถึงแนวคิดการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของมนุษย์ของเพียเจต์ว่าการพัฒนาจริยธรรมของบุคคลมีความสัมพันธ์กับความคิดความเข้าใจของคนนั้นซึ่งมีการพัฒนาตามลำดับขั้นความคิด ความเข้าใจ เป็นผลจากการปรับระบบความคิดหรือปรับด้วยการรับประสบการณ์อื่นมาปรับใช้ เพียเจต์ ได้พบว่าความสามารถในการทำความเข้าใจกฎเกณฑ์และความถูกต้องของการกระทำจะขึ้นอยู่กับพัฒนาทางสมอง และสติปัญญาของผู้เรียนจึงแบ่งการพัฒนาการทางจริยธรรมเป็น 2 ขั้นตอน คือ การมีจริยธรรมโดยการบังคับ เช่น การเชื่อฟังคำสั่งสอน การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และการมีจริยธรรมด้วยตนเองเป็นการเข้าใจเหตุผลและเข้าใจในเรื่อนามธรรมมากขึ้น ส่วนทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก เสนอว่า ประการที่หนึ่งจริยธรรมมีพัฒนาการตามระดับความสามารถของการรู้คิดหรืออีกนัยหนึ่งคือ เหตุผลเชิงจริยธรรม คิด

ก่อนกระทำการว่ามีผลดีผลเสียอย่างไร และประการที่สอง ความสามารถทางสติปัญญาพัฒนาไปตามวัยหรืออายุ โดยส่วนใหญ่บุคคลที่มีอายุน้อยความสามารถทางการรู้คิดน้อยกว่าบุคคลที่มีอายุมากกว่า (ดุจเดือน พันธมนาวิน (2551) ดังนั้นการจะทำให้ นักศึกษามีภูมิคุ้มกันตนเองต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก รวมทั้งความเสื่อมถอยทางคุณธรรมและจริยธรรมจำเป็นต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นก็จะเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว รู้จักหน้าที่ของตนเองและมีจิตสำนึกต่อส่วนร่วม ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงรัตน์ วาห์สะ (2555) พบว่าการเห็นคุณค่าของความซื่อสัตย์ การควบคุมตนเอง และการได้รับการส่งเสริมความซื่อสัตย์จากโรงเรียนสามารถทำนายพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ร้อยละ 34.3 และสอดคล้องกับอโนมา ชันพันธ์ (2554) พบว่า ปัจจัยด้านการเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม การเป็นต้นแบบของบิดามารดา ครูและเพื่อนมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์

นักศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของคนรุ่นใหม่ซึ่งกำลังสำคัญของประเทศชาติที่จะพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต ความเสื่อมถอยของคุณธรรมและจริยธรรมทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เป็นสถาบันการศึกษาหนึ่งที่ผลิตบัณฑิตเพื่อรับใช้สังคม อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรม 6 ประการ คือ ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์

กตัญญู การใช้ชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม (เอกสารหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555 (มคอ.2), มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2555) ดังนั้น คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ได้ตระหนักถึงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม จึงได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นหนึ่งในคุณธรรม 6 ประการ ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และนำผลการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นคุณธรรมและจริยธรรม ห้องเรียนคุณธรรมเป็นจุดเริ่มต้นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่ซื่อสัตย์สุจริตและเป็นพลังของคนรุ่นใหม่ต่อไปในอนาคตในการพัฒนาประเทศชาติ

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. ผลการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

3. พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา โดยศึกษาจากแนวคิดการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม แนวคิดความซื่อสัตย์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษา ตัวแปรที่ศึกษา คือ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ผลการเรียนรู้และพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน

ขอบเขตด้านประชากร เชิงปริมาณ มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 158 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสมุทรปราการ

5. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 158 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่ออธิบายข้อมูลส่วนบุคคล ปัญหาการเรียนรู้ ความต้องการในการเรียนการสอน ผลการเรียนรู้ ความไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน การประเมินคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความซื่อสัตย์ โดยใช้การคำนวณหาค่าความถี่แบบแจกแจง 2 ทาง (Crosstabs) และหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ Chi-Square เพื่อวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบ $p < 0.05$

6. ผลการศึกษา

6.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 84.8 อายุเฉลี่ย 20.29 ปี (SD.=876) ส่วนใหญ่อายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.6 จำนวนสมาชิกใน

ครอบครัว 1-5 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 บุคคลที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษา คือ บิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 93.0 รายได้เฉลี่ย 5,001-10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 51.3 มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย คิดเป็นร้อยละ 64.6 ไม่มีปัญหาครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 92.4 มีปัญหาครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 7.6

6.2 ข้อมูลด้านการเรียนการสอน

กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการเรียนพบมากที่สุด คือ ไม่รู้จะเริ่มจากอะไร คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมา คือ ไม่มีความรู้ความเข้าใจเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 36.1 เมื่อมีปัญหาส่วนใหญ่บุคคลที่ให้คำปรึกษา คือ บิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 65.8 ด้านความต้องการด้านการเรียนการสอนมากที่สุด คือ เทคนิคการปฏิบัติงานต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 58.9 รองลงมาคือ กระบวนการ/วิธีการทางสังคมสงเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 19.0 กระบวนการคิด การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ คิดเป็นร้อยละ 16.4 ผลการเรียนรู้ได้เกรดเฉลี่ย 2.01-3.00 คิดเป็นร้อยละ 59.5 พฤติกรรมด้านการเรียนไม่เคยส่งงานช้า คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา คือ ส่งช้า 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.4 ไม่เคยมาสาย คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา คือ มาสาย 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.4 การขาดเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดเรียน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.8 รองลงมาคือ ไม่เคยขาดเรียน คิดเป็นร้อยละ 34.2

6.3 ข้อมูลพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.6 และเคยมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ คิดเป็นร้อยละ 35.4 เมื่อระบุเหตุการณ์ความไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน คือ เล่นโทรศัพท์ในห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 16.5 รองลงมา คือ แอบดูตอนอาจารย์ให้ปิดตา คิดเป็นร้อยละ 8.8 ให้เพื่อนเช็คชื่อแทนหรือทำการบ้านแทนหรือส่งงานแทนเพื่อนหรือลอกการบ้านเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 4.4 เคยแอบไปทำธุระส่วนตัวในเวลาเรียน คิดเป็นร้อยละ 1.9 เข้าสายออกก่อน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และไม่ค่อยพูดความจริง คิดเป็นร้อยละ 0.6

6.4 การประเมินคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์โดยภาพรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.94) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า คุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ท่านคิดว่าสังคมจะสงบสุขได้ ถ้าทุกคนมีความซื่อสัตย์สุจริต (ค่าเฉลี่ย 3.83) รองลงมา คือ ท่านรู้สึกผิดหวังเมื่อเห็นหน่วยงานของรัฐหลอกลวงสังคม (ค่าเฉลี่ย 3.77) และรู้สึกไม่สบายใจเมื่อเห็นนักการเมืองโกงประเทศชาติ (ค่าเฉลี่ย 3.65) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า คุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ที่น้อยที่สุด 3 อันดับแรก คือ ให้สินบนบ้างเล็กน้อย ช่วยให้งานสำเร็จลุล่วง (ค่าเฉลี่ย 1.52) รองลงมา คือ เก็บของที่ตกมาเป็นของตนเองหากไม่เห็นเจ้าของ

(ค่าเฉลี่ย 1.78) และโกหกหรือปกปิดข้อเท็จจริงเพื่อความอยู่รอด (ค่าเฉลี่ย 2.06) ตามลำดับ

6.5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว การได้รับเงินสนับสนุนในการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอกับค่าใช้จ่าย ปัญหาครอบครัว) ปัจจัยด้าน

การเรียนการสอน (ผลการเรียน) และปัจจัยด้านพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน (พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน) กับพฤติกรรมความซื่อสัตย์พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการเรียนการสอนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ยกเว้น พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนกับพฤติกรรมความซื่อสัตย์

ตัวแปร		พฤติกรรมความซื่อสัตย์		รวม
		ระดับปานกลาง	ระดับมาก	
พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน	ไม่เคย	6 37.5%	96 67.6%	102 64.6%
	เคย	10 62.5%	46 32.4%	56 35.4%
รวม		16 100.0%	142 100.0%	158 100.0%

Chi-Square, $V = 5.696^a$, $df = 1$, $sig = .017$

จากตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนกับพฤติกรรมความซื่อสัตย์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในระดับมาก คือไม่เคยมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.6 เคยมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ

32.4 รองลงมามีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในระดับปานกลาง เคยมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และไม่เคยไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนคิดเป็นร้อยละ 37.5

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนกับพฤติกรรมความซื่อสัตย์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. อภิปรายผล

จากผลการวิจัย“ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ”สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

7.1 พฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน

ในการศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.6 และเคยมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ คิดเป็นร้อยละ 35.4 เมื่อระบุเหตุการณ์ความไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน คือ เล่นโทรศัพท์ในห้องเรียน แอบดูตอนอาจารย์ให้ปิดตาให้เพื่อนเช็คชื่อแทนหรือทำการบ้านแทนหรือส่งงานแทนเพื่อนหรือลอกการบ้านเพื่อน เคยแอบไปทำธุระส่วนตัวในเวลาเรียน เข้าสายออกก่อน และไม่ค่อยพูดความจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงสิริวิชิตานนท์ (2553) ศึกษาปัจจัยที่มีสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เคยมีพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน และเมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ด้านการทำแบบฝึกหัดสูงสุด คือ ร้อยละ 87.40 รองลงมา คือ ด้านการสอบ ด้านการสร้างข้อมูลและด้านการทำ

รายงานร้อยละ 75.60, 75.50 และ 70.20 ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงรัตน์ วาหะสะ (2555) พบว่า พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนอยู่ในระดับมากและการเห็นคุณค่าของความซื่อสัตย์ การควบคุมตนเองและการได้รับการส่งเสริมความซื่อสัตย์จากโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียน

7.2 การประเมินคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์

ในการศึกษาการประเมินคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์โดยภาพรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.94 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า คุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ที่น้อยที่สุด 3 อันดับแรก คือ ให้สินบนบ้างเล็กน้อย ช่วยทำงานสำเร็จลุล่วง ค่าเฉลี่ย 1.52 รองลงมา คือ เก็บของที่ตกมาเป็นของตนเอง หากไม่เห็นเจ้าของ ค่าเฉลี่ย 1.78 และโกหกหรือปกปิดข้อเท็จจริงเพื่อความอยู่รอด ค่าเฉลี่ย 2.06 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาตัวชี้วัดและมาตรฐานนักสังคมสงเคราะห์ นักสังคมสงเคราะห์ต้องมีจรรยาบรรณและค่านิยมทางวิชาชีพ คือ เป็นผู้ที่มีการประพฤติปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม และละเว้นความประพฤติที่จะก่อให้เกิดผลเสียต่อวิชาชีพ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดผลประโยชน์ของผู้ใช้บริการเป็นฐานและเป็นผู้มีจิตสำนึกยึดมั่นหลักการที่ยอมรับในคุณค่า สิทธิ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หลักความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม แสดงให้เห็นว่านักสังคมสงเคราะห์ที่ดีควรมีจรรยาบรรณและค่านิยมทางวิชาชีพที่เหมาะสม คุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์จึงเป็นสิ่งสำคัญ

มากในวิชาชีพนักสังคมสงเคราะห์สอดคล้องกับศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (2550) ดำเนินการเพื่อศึกษาวิจัยคุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของประเทศต่าง ๆ รวม 10 ประเทศพบว่า ศาสนาเป็นรากฐานสำคัญของคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคม สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่ทุกประเทศยังให้ความสำคัญในการหล่อหลอมคุณธรรมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน ด้วยเหตุนี้ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคนคนหนึ่งให้มีความซื่อสัตย์ในอนาคต

7.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความซื่อสัตย์

ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว การได้รับเงินสนับสนุนในการศึกษารายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความเพียงพอกับค่าใช้จ่ายปัญหาครอบครัว) ผลการเรียนรู้และพฤติกรรมความซื่อสัตย์ในชั้นเรียน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลและผลการเรียนรู้การสอนไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้น พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ ดังนี้

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัยควรสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ในการเรียนการสอนในทุกรายวิชา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเคยมีพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียน ถึงแม้จะเป็นไม่ความซื่อสัตย์ในชั้นเรียนเพียงเล็กน้อย แต่หากนักศึกษาไม่ตระหนักถึงความซื่อสัตย์ ในการประกอบอาชีพอาจนำไปสู่ปัญหาการคอร์รัปชันหรือทุจริตในอนาคตซึ่งจะนำผลเสียมาสู่ประเทศชาติ

2. มหาวิทยาลัยควรกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินคุณธรรมจริยธรรมในหลักสูตรการเรียนการสอนที่ชัดเจน เพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการมีความรู้คู่คุณธรรมในการดำเนินชีวิต และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรม 6 ประการ คือ ขยัน อดทน ประหยัด เมตตา ซื่อสัตย์ กตัญญู การใช้ชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

8.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีการประเมินพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการปลูกฝังพฤติกรรมความซื่อสัตย์ให้กับนักศึกษา อาทิ การไม่ลอกการบ้าน การทดสอบย่อย

2. ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาทิ
สมุดบันทึกความดี ไต่อารีความซื่อสัตย์ ถ้าพูดต้อง
กล้ารับ ถ้าทำต้องกล้าเปิดเผยเพื่อให้กิจกรรมเป็น

ส่วนหนึ่งในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ของ
นักศึกษา

บรรณานุกรม

- ชาติติยา กรรณสูตรและคณะ. (2548). รายงานการวิจัยคุณธรรม พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของคนไทย.
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.).
- คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม. (2555). หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตฉบับ
ปรับปรุง พ.ศ. 2555 (มคอ.2). สมุทรปราการ: มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ดุจเดือน พันธมนาวิน. (2551). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ.
กรุงเทพมหานคร: ศูนย์คุณธรรม.
- ดวงรัตน์ วาห์สะ. (2555). ศึกษาพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดนครปฐม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). นครปฐม:
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวิลวดี บุรีกุลและคณะ. (2554). การศึกษาเพื่อเสริมสร้าง ความซื่อตรงในสังคมไทย. (รายงานผลการวิจัย).
กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์
ความรู้ (องค์การมหาชน).
- ทรงสิริ วิชิรานนท์. (2553). ปัจจัยที่มีสัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของ
นักศึกษา. วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร, 4(2), 97-104.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย, ศจีมาจ ณ วิเชียร และพิศสมัย อรทัย. (2551). การสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรม
จริยธรรม. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์คุณธรรม.
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม). (2550). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับ
คุณธรรมจริยธรรมของในประเทศไทยและต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์คุณธรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 11. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- อโนมา ชันพันธ์. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญยา
นันท์ จังหวัดนนทบุรี. เปิดขอบฟ้าคุณธรรมจริยธรรม ปีที่ 2. การประชุมวิชาการการเผยแพร่บทความ
ประเด็นคุณธรรม 3 ประการ ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ และพอเพียงในงานสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 5
วันที่ 23 กรกฎาคม 2554. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงาน
บริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).